

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 000702 09 Uvp
Banja Luka, 31.05.2010. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Janka Ninića, kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Zlatko Kulenović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Renate Stojaković kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Ž.S. iz K.D., vlasnika SUR M. iz K.D. - ... i SUR M.2 iz K.D., ulica ..., kojeg zastupa punomoćnik S.Z., advokat iz K.D., ulica ... (u daljem tekstu: tužilac) protiv rješenja broj 06.05/II-450-529/08 od 14.10.2008. godine tuženog Ministarstva ... RS - Odbora za ..., u predmetu kontrole obračunavanja i plaćanja javnih prihoda, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 000702 08 U od 13.04.2009. godine, u sjednici održanoj dana 31.05.2010. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, uvažanjem tužbe, poništen je uvodno označen akt tuženog kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Područnog centra PU u P. broj 06/1.03/0702/1.45.56/08 od 14.04.2008. godine. Tim prvostepenim rješenjem tužiocu je naloženo da radi otklanjanja nezakonitosti i nepravilnosti u poslovanju, koje se odnose na plaćanje poreskih obaveza, izvrši uplatu poreza na prihod od priređivanja igara na sreću u iznosu glavnog duga od 16.500,00 KM sa kamatom od 3.219,30 KM, iznos od 5.500,00 KM sa kamatom od 516,00 KM, kao i komunalne takse za držanje sredstava za igru u ukupnom iznosu glavnog duga od 10.000,00 KM sa kamatom u iznosu od 2.416,80 KM.

U obrazloženju te presude nižestepeni sud navodi da je Zakonom o porezima na igre na sreću i zabavne igre ("Sl. glasnik RS" broj 5/99,52/01,25/02 i 52/06 u daljem tekstu: Zakon), uređeno oporezivanje igara na sreću i zabavnih igara, tako da se plaća porez od priređivanja igara na sreću i porez na dobitke od igara na sreću, pa da je tužiocu nepravilno utvrđena obaveza plaćanja komunalne takse, s obzirom da se radi o dvostrukom oporezivanju, zbog čega se u tom dijelu tužba ukazuje osnovanom. U pogledu utvrđivanje obaveze koja se odnosi na glavni dug po osnovu poreza na prihode od priređivanja igara na sreću, sud nalazi da su u osporenom aktu dati valjani razlozi zbog kojih je tužiocu pravilno utvrđena ta poreska obaveza.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tuženi osporava njenu zakonitost zbog povrede Zakona ističući: da

su Zakonom o komunalnim taksama ("Sl. list SR BiH" broj 21/77- 26/89), i Zakon dva različita zakona koja regulišu oporezivanje različitih vrsta poreza za određenu djelatnost; da je porez na prihod od priređivanja igara na sreću prihod koji pripada budžetu RS, dok je prihod po osnovu komunalne takse za priređivanje igara na sreću prihod budžeta opštine, odnosno grada i ostalih korisnika javnih prihoda, a da stupanjem na snagu Zakona nije isključena primjena Zakona o komunalnim taksama, kao ni odredbe drugih zakona kojima je regulisano pitanje oporezivanje igara na sreću i zabavnih igara.

U odgovoru na zahtjev tužilac je istakao da je u obrazloženju pobijane presude pravilno zauzet pravni stav o nemogućnosti višestruke naplate po istom osnovu, tj. zabrana dvostrukog oporezivanja.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik RS“, broj 109/05 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilan je stav nižestepenog suda da tužilac nije obavezan platiti komunalnu taksu za držanje sredstava za igru po odredbi člana 3. stav 1. tačka 2. Zakona o komunalnim taksama, jer je Zakonom kao *lex specialis*, uređeno oporezivanje igara na sreću i zabavnih igara koje se u Republici Srpskoj priređuju po Zakonu o igrama na sreću. Prema članu 9 a) Zakona, priređivači igara na sreću i zabavnih igara putem igračnica, salona automata za igre na sreću, salona automata za zabavu, te sportskih kladionica, plaćaju mjesečni paušalni iznos poreza naveden u tačkama 1. do 4. tog člana.

S obzirom na navedeno, pravilno je uvažanjem tužbe poništen osporeni akt u dijelu kojim je tužiocu naloženo plaćanje komunalne takse za držanje sredstava za igru, s obzirom da je Zakonom propisano da se po osnovu priređivanja igara na sreću i zabavnih igara plaća mjesečni paušalni iznos poreza. Nametanje obaveze plaćanja komunalne takse po osnovu držanja sredstava za igru predstavljalo bi dvostruko nametanje poreske obaveze po istom osnovu o čemu je valjane razloge dao sud u pobijanoj presudi. Zbog toga nisu od uticaja navodi tuženog da su poreske obaveze tužiocu nametnute po osnovu različitih zakona i različite pripadnosti budžetskim korisnicima.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS-a, pa se zahtjev tuženog za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan na osnovu odredaba člana 40. stav 1. tog zakona.

Zapisničar
Renata Stojaković

Predsjednik vijeća
Janko Ninić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić